

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919204283
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6919204283.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovvej a sudcov JUDr. Jany Haluškovvej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobkyne: I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, XXX XX A., zastúpená Občianske združenie Právna pomoc poškodeným, so sídlom Janka Kráľa 12, 082 71 Lipany, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpený Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o určenie, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 15Csp/61/2019-96 zo dňa 20.01.2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobkyni **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%, ktoré je jej žalovaný **p o v i n n ý** zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 23.09.2014, je bezúročná a bez poplatkov (prvý výrok) a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni plnú náhradu trov konania (druhý výrok). Z jeho dôvodov vyplýva, že po vykonanom dokazovaní, aplikujúc §497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej aj len "ObZ"), §1 ods. 2, §9 ods. 2, §11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., §52 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte aj „OZ“), považoval súd prvej inštancie za preukázané, že strany sporu dňa 23.09.2014 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni spotrebiteľský úver vo výške 10.000,- Eur pri úrokovej sadzbe 16,90 % ročne, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v 120 mesačných splátkach po 183,10 Eur (zahŕňajúcej splátky istiny a úrokov vo výške 173,00 Eur a poistné spojené s poistením schopnosti splácať úver v sume 10,10 Eur) so splatnosťou prvej splátky dňa 15.10.2014 a splatnosťou poslednej splátky dňa 15.09.2024 v celkovej výške úveru podľa zmluvy 20.629,12 Eur s dohodnutou RPMN 18,28 % a priemernou RPMN 10,86 %.

Zmluvu o úvere uzavretú medzi stranami sporu súd prvej inštancie posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu podľa §52 OZ a súčasne ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z..

Súd prvej inštancie konštatoval existenciu naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, ktorý daný priamo zo zákona na základe ustanovenia §3 ods. 3, 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej v texte len „zákon č. 250/2007 Z.z.“). Žalobkyňa však neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola dodatočne po jej podpísaní zmluvnými stranám v ktorejkoľvek jej časti menená alebo dopĺňaná; zmluvu preto súd prvej inštancie považoval za platne uzavretú.

Pri skúmaní náležitostí v zmysle §9 zákona č. 129/2010 Z.z. súd prvej inštancie zistil, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru, ktorá je podľa zmluvy pod slovným spojením „celková čiastka úveru“ uvedená v sume 20.629,12 Eur, keďže táto suma nezodpovedá súčinu dohodnutého počtu a výšky splátok (bez ohľadu na to, či sú v nich zahrnuté platby poisťného, alebo nie - v prvom prípade by išlo o sumu 21.972,- Eur a v druhom prípade o sumu 20.772,- Eur); priemerný spotrebiteľ ani jednoduchým matematickým výpočtom potom nedokáže určiť, ktorý z uvedených rozdielných výsledkov je správny a koľko má celkovo veriteľovi zaplatiť. V dôsledku nedodržania obsahovej náležitosti podľa §9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. považoval poskytnutý úver podľa §11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 11Co/154/2018 zo dňa 19.07.2018. Prvoinštančný súd ďalej konštatoval, že žalobkyňa absenciu inej obsahovej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nepreukázala; nestotožnil sa s názorom žalobkyne, že do celkových nákladov spotrebiteľa mali byť zahrnuté aj splátky poisťného, pretože z čl. 2 zmluvy vyplýva, že práve žalobkyňa žiadala o poistenie schopnosti splácať úver, poistenie preto netvorilo podmienku poskytnutia úveru alebo poskytnutia úveru pri daných podmienkach, z ktorého dôvodu sa do celkových nákladov spotrebiteľa splátky poisťného nezapočítavajú (§2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z.). Skutočnosť, že zmluva neobsahuje rozpis (amortizačnú tabuľku) splátok, podľa ktorých by bolo možné vnútorne členiť splátky a ich priradenie na dlžnú istinu a úroky, nepovažoval poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, resp. na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 05.09.2019 vo veci C-331/18 TE proti Pohotovosti, s.r.o. za dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Nesprávnosť výpočtu RPMN nemal preukázanú - kalkulačku RPMN na internete nepovažoval za dostatočne presný nástroj určenia tohto ukazovateľa. Z dôvodu hospodárnosti konania vzhľadom na konštatovaný záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ďalšie dokazovanie nevykonával.

Okresný súd vytyčil pojednávanie na deň 20.01.2020, na ktorom konal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného, prihládajúc na obsah jeho skorších písomných vyjadrení, pretože nepripustil, aby advokát JUDr. Ing. Miroslav Ďuraj (konateľ advokátskej kancelárie ATTORNEYS GROUP s.r.o.) na pojednávaní zastupoval žalovaného ako substitučný splnomocnenec, lebo substitučné splnomocnenie nebolo preukázané, keďže tento advokát mal k dispozícii len v tablete uloženú elektronickú verziu splnomocnenia. Okresný súd konštatoval, že predložené splnomocnenie musí spĺňať určité kvality - môže byť predložené súdu v elektronickej forme, ale musí byť opatrené zaručeným elektronickým podpisom splnomocniteľa, alebo opatrené doložkou o zaručenej konverzii dokumentu z listinnej podoby, alebo v listinnej podobe predložením originálu splnomocnenia (uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 342/2018 zo dňa 31.05.2018).

Z uvedených dôvodov žalobe vyhovel a o náhrade trov konania rozhodol podľa §255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte aj „C.s.p.“) a v spore úspešnej žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie podľa §365 ods. 1 písm. b), d), f), g), h) C.s.p. žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

Súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, v dôsledku čoho je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný. Nesprávny je postup súdu prvej inštancie, keď bez ďalšieho pripustil zastúpenie žalobkyne Občianskym združením Právna pomoc poškodeným, so sídlom Janka Kráľa 12, 082 71 Lipany; poukázal na §89 ods. 2 C.s.p.. Podľa charakteru subjektu zástupcu žalobkyne predpokladal, že v tomto prípade sa jedná o zástupcu, ktorý ako zástupca vystupuje vo viacerých konaniach; súd prvej inštancie tieto okolnosti vôbec neskúmal a nepostupoval v zmysle citovaného ustanovenia správne a zákonne, keď ex offio uznesením nerozhodol, že zastúpenie podľa §89 ods. 1 C.s.p. nepripúšťa vzhľadom opakované zastupovanie zástupcu žalobkyne vo viacerých konaniach.

Za nesprávnu považoval aplikáciu §11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.; žalobkyňa nepreukázala žiadnu absenciu obsahovej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v dôsledku ktorej by predmetný úver mohol byť v súlade so zákonom sankcionovaný bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Celková suma, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, v zmluve uvedená bola (20.629,12 Eur) a táto skutočnosť v konaní nebola sporná. V konaní nebolo relevantným a zákonným spôsobom dokázané, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, uvedená v zmluve, nebola vypočítaná na základe údajov, platných v čase uzatvorenia zmluvy. Zákon o spotrebiteľských úveroch v žiadnom svojom ustanovení neurčuje, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, má byť v zmluve uvedená na základe

výpočtu súčinom dohodnutého počtu a výšky splátok. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 25Csp/201/2017. Z uvedených dôvodov trval na tom, že v zmluve o úvere správne uviedol celkovú výšku nákladov, RPMN aj celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a v konaní nebol preukázaný opak. V zmysle §11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa §9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), pričom v posudzovanom prípade zmluva požadovanú náležitosť (údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru) nesporne obsahuje.

Nesúhlasil s nepripustením do konania substitučného právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní, konanom dňa 20.01.2020; poukázal na §92 ods. 2 veta druhá C.s.p.. Súd prvej inštancie mal pred otvorením pojednávania vedomosť o tom, že substitučnému právnenému zástupcovi bolo splnomocnenie udelené. Substitučný právny zástupca žalovaného skutočnosť o substitučnom zastupovaní žalovaného súdu prvej inštancie pred otvorením pojednávania oznámil a svoju totožnosť riadne preukázal predložením advokátskeho preukazu. Substitučný právny zástupca žalovaného súdu prvej inštancie ukázal scan originálu substitučnej plnej moci, zobrazený na svojom elektronickom zariadení - tablete; oznámil, že vzhľadom na to, že nedopatrením opomenul na pojednávanie so sebou vziať fyzický originál substitučného splnomocnenia, je schopný ihneď zabezpečiť, aby bol súdu z kancelárie substitučného právneho zástupcu žalovaného obratom zaslaný originál substitučného splnomocnenia, a to v elektronickej forme, opatrenej zaručeným elektronickým podpisom splnomocniteľa a zároveň doložkou o zaručenej konverzii dokumentu z listinnej podoby, ktorú by súd mal ihneď k dispozícii. Súd prvej inštancie mal pred otvorením pojednávania vedomosť o tom, že substitučnému právnenému zástupcovi bolo (generálne) substitučné splnomocnenie udelené, a teda že tento je oprávnený za žalovaného vo všetkých súdnych konaniach konať, aj z dôvodu, že totožné (generálne) substitučné splnomocnenie má Okresný súd Rimavská Sobota založené aj v súdnom spise sp.zn. 9Csp/273/2017, v ktorom konaní substitučný právny zástupca zastupoval žalovaného na základe totožného generálneho substitučného splnomocnenia. Napriek uvedeným skutočnostiam okresný súd nedal substitučnému právnenému zástupcovi žiaden priestor na konvalidáciu vzniknutej situácie a napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že k udeleniu splnomocnenia došlo, nevyzval substitučného právneho zástupcu na doloženie originálu substitučného splnomocnenia (či už fyzického originálu výzvou na jeho doloženie s odročením predmetného pojednávania bez jeho otvorenia, alternatívne dodatočne po pojednávaní, na ktorom mal súd konanie substitučného právneho zástupcu žalovaného pripustiť alebo elektronického originálu prerušením pojednávania na pár minút s výzvou na jeho zaslanie). Bol toho názoru, že s poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 342/2018 mal súd prvej inštancie postupovať tak, že mal vyzvať žalovaného na doloženie substitučného splnomocnenia v správnej, zákonom vyžadovanej forme.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. K žalovaným tvrdenému nezákonnému postupu súdu prvej inštancie podľa §89 ods. 2 C.s.p. uviedla, že Občianske združenie Právna pomoc poškodeným so sídlom Janka Kráľa č.12 Lipany v zastúpení štatutárom OZ JUDr. Jánom Michňákom sa špecializuje na priame zastupovanie spotrebiteľov na súde a pri mimosúdnom riešení sporov. Možnosti zastúpenia spotrebiteľa v spotrebiteľskom spore sú širšie. Okrem zastúpenia všeobecným zástupcom alebo advokátom môže spotrebiteľa zastupovať aj právnická osoba, založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa; poukázala na §95 C.s.p., §290 a §291 C.s.p.. Ochrana spotrebiteľovi v civilnom procese môže poskytnúť aj spotrebiteľské združenie, ktoré svojím spôsobom pomáha súdu pri hľadaní spravodlivosti ako osobitný subjekt konania (§95 C.s.p.), alebo zástupcu spotrebiteľa (§291 C.s.p.). Poukázala na §3 ods. 3, 4, 5 zákona č. 250/2007 Z.z.. Zdôraznila, že v úverovej zmluve je uvedená celková suma úveru v sume 20.629,12 Eur, pričom na základe výšky predpísanej splátky a počtu splátok je táto čiastka až v sume 21.972,- Eur, čo je v jej neprospech.

4. Žalovaný v replike uviedol, že mu nie zrejmé, prečo vyjadrenie žalobkyne zo dňa 21.02.2020 spolu s výzvou na vyjadrenie sa k nemu nebolo zo strany konajúceho súdu doručené priamo substitučnému právnenému zástupcovi žalovaného - advokátskej kancelárii ATTORNEYS GROUP s.r.o., a to napriek skutočnosti, že konajúcejmu súdu bolo riadne preukázané, že advokátskej kancelárii ATTORNEYS GROUP s.r.o. bolo udelené substitučné splnomocnenie pre celé súdne konanie vedené Okresným súdom Rimavská Sobota, sp.zn. 15Csp/61/2019. Bol toho názoru, že argumentácia žalobkyne, obsiahnutá vo vyjadrení zo dňa 21.02.2020, sa úplne odkláňa od obsahu a odôvodnenia napádaného rozsudku, preto je v tomto štádiu konania irelevantná.

5. Žalobkyňa v duplike zotrvala na skutočnostiach, ktoré uviedla vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného.

6. Krajský súd, ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa §34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa §385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa §379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa §380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

7. V zmysle §387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Krajský súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, pretože tento vykonal v prejednávanej veci dostatočné dokazovanie, skutkový stav zistil správne a z tohto vyvodil aj správny právny záver. Rozhodnutie súdu bolo podložené zabezpečenými listinnými dôkazmi.

9. Odvolanie nie je dôvodné.

Žalovaný záver súdu prvej inštancie o spotrebiteľskom charaktere právneho vzťahu žalobkyne a žalovaného v odvolaní nespochybnil. Naliehavý právny záujem žalobkyne na požadovanom určení vyplýva priamo z ustanovenia §3 ods. 3, 5 zákona č. 250/2007 Z.z..

10. Námietku žalovaného, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný a že súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, považoval odvolací súd za nedôvodnú. Súd prvej inštancie dostatočne jasne a zrozumiteľne, v súlade s §220 ods. 2 C.s.p. uviedol skutočnosti, ktorými podoprel svoje rozhodnutie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nemožno považovať za zjavne neodôvodnený; jeho skutkové a právne závery nie sú nezlučiteľné s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. 6Cdo/60/2013 zo dňa 22.05.2013 vyslovil záver, že „za porušenie základného práva, zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, nemožno považovať to, že súd prvej inštancie neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu (v tomto prípade žalovaného)“.

11. Rovnako za nedôvodnú považoval odvolací súd námietku žalovaného o tom, že súd prvej inštancie postupoval nesprávne, keď bez ďalšieho pripustil zastúpenie žalobkyne Občianskym združením Právna pomoc poškodeným, so sídlom Janka Kráľa 12, 082 71 Lipany. V prejednávanej veci ide nepochybne o spotrebiteľský spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom, vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Spotrebiteľ môže byť okrem všeobecného zástupcu alebo advokáta zastúpený aj právnickou osobou, založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa. §291 C.s.p. ustanovuje, že spotrebiteľ sa môže dať v spotrebiteľskom spore zastupovať právnickou osobou, založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa; spotrebiteľ môže mať len jedného takto zvoleného zástupcu. Základnou myšlienkou združení podľa Civilného sporového poriadku je, že združenie poskytne najúčinnjšiu ochranu záujmov spotrebiteľov ako ich zástupca. Keďže predmetom činnosti Občianskeho združenia Právna pomoc poškodeným je okrem iného aj poskytovanie ochrany spotrebiteľom a na zastupovanie žalobkyne bolo riadne splnomocnené v súlade s §25 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z., dospel odvolací súd k záveru, že zastúpenie žalobkyne Občianskym združením Právna pomoc poškodeným je v súlade so zákonom. Aplikácia ustanovenia §89 ods. 2 C.s.p. v tomto prípade nie je namieste.

12. Odvolací súd súhlasí so skutkovým záverom súdu prvej inštancie o tom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, uzatvorená dňa 23.09.2014 medzi žalovaným ako dodávateľom a žalobkyňou ako spotrebiteľkou, neobsahuje celkovú výšku spotrebiteľského úveru. Súd prvej inštancie zo zmluvy o úvere zo dňa 23.09.2014 konštatoval celkovú sumu úveru vo výške 20.629,12 Eur; správne prepočítal, že pri výške splátky 183,10 Eur (s poisťením) a počte splátok 120 celková výška úveru predstavuje sumu 21.972,- Eur, a v prípade splátky 173,- Eur (bez poisťenia) a počte splátok 120 celková výška úveru predstavuje sumu 20.760,- Eur, teda sumu odlišnú od sumy, uvedenej v zmluve o úvere. V zmluve o spotrebiteľskom úvere celková výška nákladov uvedená nie je; zmluva obsahuje iba údaj o celkovej čiastke úveru 20.629,12 Eur, ktorá však nezodpovedá súčtu dohodnutého počtu a výšky splátok (bez ohľadu na to, či sú v nich zahrnuté platby poisťného, alebo nie). Priemerný spotrebiteľ tak ani jednoduchým matematickým výpočtom potom nedokáže určiť, ktorý z uvedených rozdielnych výsledkov je správny a koľko má

veriteľovi zaplatiť. Celková výška spotrebiteľského úveru je pritom pre každého spotrebiteľa, žiadajúceho o poskytnutie úveru hlavným ukazovateľom, pretože najlepšie preukazuje, koľko ho bude požičanie peňazí skutočne stáť. Nesprávne uvedenie údajov o celkovej výške úveru v zmluve o spotrebiteľskom úvere má rovnaké dôsledky, ako keby v zmluve tento údaj nebol uvedený vôbec. Okresný súd preto správne z dôvodu absencie obsahovej náležitosti podľa §9 ods. 2 písm. j) zákona č.129/2010 Z.z. vyhodnotil zmluvu, uzavretú medzi žalobkyňou a žalovaným podľa §11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. ako bezúročnú a bezpoplatkov.

13. Súd prvej inštancie nepochybil ani, keď na pojednávaní dňa 20.01.2020 nepripustil zastupovanie žalovaného advokátom JUDr. Ing. Miroslavom Ďurajom, konajúcim za advokátsku kanceláriu ATTORNEYS GROUP s.r.o. vzhľadom na nepreukázanie substitučného splnomocnenia žalovaného. Aj odvolací súd zastáva názor, že substitučné plnomocnenstvo musí spĺňať predpísané náležitosti - ak je predložené v elektronickej forme, musí byť opatrené zaručeným elektronickým podpisom splnomocniteľa, alebo doložkou o zaručenej konverzii dokumentu z listinnej podoby, alebo v listinnej podobe predložením originálu splnomocnenia. Je nielen zákonné, ale i logické, že súd na pojednávaní môže konať len s osobou, dostatočne preukazujúcou svoje právo konať ako strana sporu, resp. jej zástupca; dodatočné predkladanie alebo predkladanie nedostatočného oprávnenia konať za stranu sporu vnáša neprípustnú mieru právnej neistoty v otázke, aký subjekt za stranu sporu koná a aké sú právne následky konania v mene tejto osoby. Advokát, konajúci v mene advokátskej kancelárie ATTORNEYS GROUP s.r.o., ako osoba znalá práva, si musí byť vedomý následkov svojho postupu. Odvolacia námietka ohľadom nutnosti prerušenia pojednávania za účelom výzvy substitučnému právnenému zástupcovi žalovaného na doloženie originálu substitučného splnomocnenia je nedôvodná, keďže prerušenie pojednávania pripúšťajú procesné predpisy len prípade, aby sa strany v priebehu pojednávania navzájom poradili o svojich stanoviskách a návrhoch (§174 ods. 3 C.s.p.); dôvody na odročenie pojednávania sú upravené v ustanovení §183 C.s.p., ani v tomto smere námietka v odvolaní neobstojí.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa §396 ods. 1 C.s.p. v spojení s §255 ods. 1 C.s.p. podľa pomeru úspechu strán sporu v odvolacom konaní a v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2, druhá veta C.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2, druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie

v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).